

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
55/13. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2013. április 25.

A T-526/10. sz. ügyben hozott ítélet
Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Bizottság

A Törvényszék megerősíti a fókatermékek forgalomba hozatalának szabályairól szóló rendelet érvényességét

A jogalkotó e szabályokat az uniós piac zavarainak elkerülése érdekében harmonizálta

Az uniós jog¹ védi az inuit és egyéb olyan őslakos közösségek alapvető gazdasági és szociális érdekeit, amelyek kultúrájuk és önazonosságuk szerves részeként fókavadászatot folytatnak. E jogcímen csak abban az esetben engedi meg a fókatermékek forgalomba hozatalát, ha a fókatermékek az e közösségek által hagyományosan folytatott vadászból származnak, és hozzájárulnak a létfenntartásukhoz.

Ennek kapcsán tiltja a fókatermékeknek az Unió piacán történő forgalomba hozatalát, és következésképpen azok behozatalát akkor, ha e termékeket az Unióban történő forgalomba hozatalra szánják, ellenben engedélyezi a fókatermékeknek az Unióba történő belépését, az ott történő raktározását, feldolgozását vagy előállítását, amennyiben azokat kivitelre szánják, és soha nem bocsátják őket szabad forgalomba az Unió piacán. Ezenkívül e termékek behozatala akkor is megengedett, ha az alkalmi jellegű, és kizárólag személyes használatra (és nem kereskedelmi célra) szolgáló árukat érint, továbbá ha azok a nemzeti jog által szabályozott, kizárólag a tengeri erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás céljából folytatott vadászból származnak.

Az inuit közösségekkel konzultáltak mind az alaprendelet, mind pedig a végrehajtási intézkedések kidolgozása során annak érdekében, hogy figyelembe vegyék különleges helyzetüket, ahogyan az az őslakos népek jogairól szóló ENSZ nyilatkozatban is szerepel.

A Törvényszék előtt a kanadai inuitok érdekeit képviselő Inuit Tapiriit Kanatami egyesület, valamint több más fél (fókatermékek különböző nemzetiségű² előállítói és kereskedői) megtámadták az alaprendelet végrehajtási rendeletét³. Az alaprendelet jogellenességére hivatkoznak, ami a végrehajtási rendeletet minden jogalapjától megfosztja. Különösen arra hivatkoznak, hogy az alaprendelet fő célja az állatok jóllétének védelme, és hogy e cél elérése nem tartozik az Unió kizárólagos hatáskörébe.

A Törvényszék mai ítéletében először is emlékeztet arra, hogy az alaprendelet célja **a belső piac létrehozása és működése feltételeinek javítása azáltal, hogy harmonizált szabályokat állapít meg a fókatermékek forgalomba hozatalára vonatkozóan**. Az uniós jogalkotó tehát helyes jogalapon⁴, rendes jogalkotási eljárás keretében fogadta el e rendeletet. A jogalkotó ugyanis akkor veheti igénybe ezen eljárást, különösen a nemzeti szabályozások közötti eltérések okán, ha az utóbbiak gátolják az alapvető szabadságok érvényesülését, és ezáltal közvetlenül érintik a közös piac működését.

¹ A fókatermékek kereskedelméről szóló, 2009. szeptember 16-i 1007/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletről (HL L 286., 36. o.) van szó. Elsőként a [T-18/10.](#) sz., Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ügyben támadták meg, amelyet a Törvényszék 2011. szeptember 6-i végzésével – mint elfogadhatatlant – elutasította. A végzés jelenleg a [C-583/11. P.](#) sz. ügyben fellebbezés tárgyát képezi.

² A részletekhez lásd az ítélet teljes szövegét.

³ Az 1007/2009/EK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályokról szóló, 2010. augusztus 10-i 737/2010/EU rendelet (HL L 216, 1. o.).

⁴ Az EK 95. cikk (jelenleg EUMSZ 114. cikk) alapján.

A Törvényszék ezt követően hangsúlyozza, hogy több tagállam az állatok jóllétére érzékeny polgárok aggodalmaira és nyomásgyakorlására válaszul olyan jogszabályi intézkedéseket fogadott el vagy készült elfogadni, amelyek a fókatermékek előállításához kapcsolódó tevékenységek korlátozására vagy megtiltására irányultak. Következésképpen az Unióban egyidejűleg fennálló eltérő kereskedelmi feltételek a belső piac szétaprózódottságát eredményeznék.

Az uniós jogalkotó tehát arra a következtetésre jutott, hogy uniós szintű cselekvés hiányában a kereskedelembe akadályok merülnének fel. Az Unió tehát azzal a céllal lépett fel, hogy harmonizálja a szabályokat, és ily módon elkerülje a fókatermékek belső piacának zavarait. Figyelembe véve az állatjólléti szempontok teljes mértékű érvényesülését, intézkedéseket fogadott el a fókatermékek forgalmazásához vezető kereslet, és így a fókák kereskedelmi célú vadászatát ösztönző gazdasági kereslet csökkentése érdekében. Egyébiránt a fogyasztók a tekintetben történő megnyugtatása mellett, hogy (az inuit közösségek által létfenntartásuk biztosításának módjaként folytatott vadászból származó termékek kivételével) a jövőben nem hoznak forgalomba fókatermékeket az Unióban, a jogalkotó szintén eltörölte az olyan alternatív (nem fókából készült) termékek szabad mozgását akadályozó korlátokat, amelyeket lehetetlen megkülönböztetni a hasonló (fókából készült) eredeti áruktól.

Ezenkívül a Törvényszék kiemeli, hogy az uniós jogalkotó ügyelt arra, hogy a fókavadászattal létfenntartásuk biztosításának módjaként foglalkozó inuit közösségek alapvető gazdasági és társadalmi érdekei ne sérüljenek. E célból a rendeletek kivételt tettek a fókatermékek forgalomba hozatalának tilalma alól abban az esetben, ha a termékek az inuit és őslakos közösségek által hagyományosan folytatott vadászból származnak, és hozzájárulnak a létfenntartásukhoz.

A Törvényszék megerősíti, hogy az alaprendelet célja, **amely a belső piac működési feltételeinek javítása az állatok jólléte védelmének figyelembe vételével**, nem valósítható meg kielégítő módon kizárólag az egyes tagállamokban elhatározott fellépés révén, hanem uniós szintű fellépést tesz szükségessé.

A Törvényszék ugyanis rámutat, hogy az alaprendelet elfogadásának idején a fókatermékek kereskedelmét szabályozó nemzeti rendelkezések között már fennálló különbségek valószínűleg tovább növekedtek volna.

Végül azon felperesek számára, akik az elfogott fókákra vonatkozó tulajdonhoz való joguk megsértésére hivatkoztak, a Törvényszék pontosítja, hogy az alaprendelet nem tiltja azon fókatermékek forgalomba hozatalát, amelyek hagyományosan folytatott vadászból származnak.

Egyébiránt, az igen eltérő származású felperesek, akik többségükben nem tartoznak az inuit közösségekbe, nem bizonyították, hogy az általuk említett kategóriák tekintetében a tilalom milyen hatással volt tulajdonjogukra. A Törvényszék a Bíróság ítélezési gyakorlatával összhangban azt a következtetést vonja le, hogy a tulajdonhoz való jog biztosítékai nem vezethetnek egyszerű kereskedelmi érdekek védelméhez, amelyek esetlegessége magának a gazdasági tevékenységnek a lényegéhez tartozik.

A fenti okokból a Törvényszék a keresetet elutasítja.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónapon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☐ ☎ (+32) 2 2964106